ABSTRAKT

Předložená práce se snaží přiblížit dílo dnes již málo známého francouzského umělce Maxe Bucaille (1906–1996), povoláním profesora matematiky, který se proslavil především jako tvůrce surrealistických koláží. Hlavním cílem práce je pak pokusit se objasnit Bucaillovy vztahy k českému prostředí a českým umělcům. Pozornost je věnována zejména jeho věznění za druhé světové války v zajateckém táboře Stalag IV C na území dnešní České republiky, jeho působení ve Skupině revolučních surrealistů v letech 1947 až 1948, na jejíchž aktivitách se podíleli i čeští členové Skupiny Ra, a jeho výstavní činnost v Československu v 60. letech. Bucaillova díla byla na našem území představena díky kontaktům brněnské surrealistické skupiny Lacoste s mezinárodní skupinou C.I.A.F.M.A. (Centre international d'actualité fantastique et magique), založenou v Bruselu roku 1958, jejímž spoluzakladatelem byl i Max Bucaille. Vzhledem k zaměření práce nelze opomenout a je třeba alespoň nastínit situaci poválečného surrealismu na českém území. Práci doplňují zmínky o poválečném hledání českých umělců, přerušeném Únorem 1948, který způsobil konec veškeré svobodné umělecké tvorby i zahraničních kontaktů. Část práce se dotýká nastupující liberalizace konce padesátých let, která dovolila v následující dekádě uskutečnit na českém území několik mezinárodních výstav. Po invazi sovětských vojsk do Československa roku 1968 však dochází k opětovnému omezení veřejných projevů nejen surrealistické skupiny, která se znovu stahuje do ústraní.

Klíčová slova

Max Bucaille, surrealismus, koláž, Skupina revolučních surrealistů, Skupina Ra, Fantasmagie, Stalag IV C, Lacoste